

Dosarul nr. 3ra-109/21

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud: N. Bobu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, E. Bejenaru, A. Toderaș)

Î N C H E I E R E

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Ursan Raisa, reprezentată de
avocatul Teleba Snejana,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Ursan Valerii împotriva lui Ursan Ivan, Ursan Raisa, Primăria satului Corjeuți,
raionul Briceni, Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni, intervenient accesoriu
Oficiul Cadastral Teritorial Briceni cu privire la contestarea actului administrativ și
introducerea modificărilor în registrul bunurilor imobile,

și la cererea de chemare în judecată depusă de Ursan Valerii împotriva lui Ursan
Ivan, Ursan Andrei, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Serviciul
Cadastral Teritorial Briceni, Notarul Public Guzun Aliona cu privire la declararea
nulității a contractului de donație și evacuarea din imobil,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul depus de Ursan Raisa împotriva hotărârii din 16 decembrie 2019 a
Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 27 februarie 2017, Ursan Valerii a depus la Judecătoria Edineț, sediul
Briceni cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursan Ivan, Ursan Raisa,
Primăria satului Corjeuți, raionul Briceni, Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni,
intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Briceni cu privire la contestarea
actului administrativ și introducerea modificărilor în registrul bunurilor imobile (f.
d. 1-6, vol. I).

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 1 aprilie 2011, părinții săi Ursan
Ivan și Ursan Raisa au depus cerere de chemare în judecată cu privire la
recunoașterea dreptului de proprietate asupra unui lot de teren cu suprafața de
0,20 ha și a construcției nefinisate amplasate în intravilanul satului Corjeuți, raionul
Briceni.

A menționat că prin hotărârea din 29 iulie 2011 a Judecătoriei Briceni, a fost
admisă cererea de chemare în judecată, fiind stabilit după Ursan Ivan dreptul de
proprietate asupra terenului aferent cu suprafața de 0,20 ha, amplasat în intravilanul
satului Corjeuți, raionul Briceni și asupra casei de locuit de pe acest teren.

În contextul dat, a relatat că prin decizia din 20 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Ursan Valerii, a fost casat hotărârea primei instanțe din 29 iulie 2011, prin care s-a admis integral acțiunea înaintată de Ursan Ivan și Ursan Raisa împotriva lui Ursan Valerii, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere ca neîntemeiată a pretenției privind recunoașterea dreptului de proprietate.

Ca urmare la data de 24 martie 2014, Ursan Ivan și Ursan Raisa au declarat recurs în termenul legal, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 20 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 29 iulie 2011 a Judecătoriei Briceni.

Prin încheierea din 14 mai 2014 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Ursan Ivan și Ursan Raisa a fost declarat inadmisibil.

A susținut că nefiind de acord cu deciziile sus-enunțate, la data de 3 iulie 2014, Ursan Ivan și Ursan Raisa au depus o cerere de revizuire, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

În continuare a explicat că până la anularea hotărârii din 29 iulie 2011 a Judecătoriei Briceni, Ursan Ivan și Ursan Raisa au pus în executare această hotărâre.

Prin răspunsul Primăriei Briceni cu nr. 2224 din 25 noiembrie 2014, a fost confirmată înregistrarea în registrul de evidență a gospodăriilor la nr. 21 cont personal 1934, casa de locuit și terenul aferent, care era înregistrat după Ursan Valerii, pe numele tatălui său Ursan Ivan, fiind totodată eliberat la data de 26 ianuarie 2012 titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx.

A declarat că la data de 7 iulie 2015, Ursan Valerii a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursan Ivan, Ursan Raisa, Primăria satului Corjeuți, raionul Briceni, Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni, și Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni privind întoarcerea executării silite.

Prin hotărârea din 15 iunie 2016 a Judecătoriei Briceni și decizia din 27 octombrie 2016 a Curții de apel Bălți a fost refuzată întoarcerea executării, menționându-se că întoarcerea executării este un drept incontestabil, însă în cazul dat anularea actelor emise de administrația publică locală, urmează a fi examinate în procedură contencioasă.

Iar, la 20 ianuarie 2017, a înaintat cerere prealabilă cu aviz de primire care a fost recepționată la data de 26 ianuarie 2017 de către Primăria satului Corjeuți, raionul Briceni și Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni, solicitând radierea lui Ursan Ivan și Ursan Raisa din registrul de evidență a gospodăriilor nr. 21, cont personal 1934, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Ursan Ivan, cu aducerea părților în poziția inițială.

Astfel, a susținut că la data de 9 februarie 2017 a primit un răspuns negativ din partea Consiliului sătesc Corjeuți, raionul Briceni și Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni, care a invocat lipsa deciziei nr. 15 din 10 mai 1991, imposibilitatea anulării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și a extrasului nr. 11 din 26 ianuarie 2012.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1, 3, 16 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019).

A solicitat: - obligarea Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni și Consiliului sătesc Corjeuți, raionul Briceni, să elibereze decizia Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni nr. 15 din 10 mai 1991 cu privire la titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx și extrasul nr. 11 din 26 ianuarie 2012 în care a fost înregistrată casa individuală pe numele lui Ursan Ivan și Ursan Raisa;

- anularea deciziei Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni nr. 15 din 10 mai 1991;

- anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1824 ha, pe numele lui Ursan Ivan, trecut în registrul cadastral al deținătorilor de teren la nr. 11 din 26 ianuarie 2012;

- anularea extrasului nr. 11 din 26 ianuarie 2012 prin care a fost înregistrată casa individuală pe numele lui Ursan Ivan și Ursan Raisa, cu introducerea modificărilor în registrul de evidență a gospodăriilor la nr. 21, cont personal 1934, cu aducerea părților în poziția inițială;

- radierea din registrul de evidență a gospodăriilor casa de locuit și terenul aferent cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1824 ha, pe numele lui Ursan Ivan, trecut în registrul cadastral al deținătorilor de teren la nr. 11 din 26 ianuarie 2012;

- obligarea lui Ursan Ivan și Ursan Raisa de a restitui reclamantului terenul cu nr. cadastral xxxxx, amplasat în satul Corjeuți, raionul Briceni, trecut în registrul cadastral al deținătorilor de teren la nr. 11 din 26 ianuarie 2012, cu suprafața de 0,1824 ha și casa de locuit individuală cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, situată în satul Corjeuți, raionul Briceni, înregistrată pe numele lui Ursan Ivan în baza hotărârii Judecătorei Briceni din 29 iulie 2011;

- obligarea Agenției Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni, de a introduce modificările în registrul bunurilor imobile, asupra terenului pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx, suprafața de 0,1824 ha, amplasat în satul Corjeuți, raionul Briceni, pe numele lui Ursan Ivan, cu radierea bunului imobil indicat din registrul bunurilor imobile;

- de a introduce modificări în registrul bunurilor imobile, în privința bunului imobil - casă de locuit individuală cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 111,1 m.p., situată în satul Corjeuți, raionul Briceni, înregistrată pe numele lui Ursan Ivan, cu radierea bunului imobil sus-menționat din registrul bunurilor imobile.

La 16 februarie 2018, Ursan Valerii a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursan Ivan, Ursan Andrei, intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni, Notarul Public Guzun Aliona cu privire la declararea nulității a contractului de donație și evacuarea din imobil (f. d. 1-4, vol. II).

În motivarea acțiunii a indicat motive similare indicate în cererea de chemare în judecată din 27 februarie 2017.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 216, 219, 221 din Codul Civil.

A solicitat declararea nulă a contractului de donație din data de 3 martie 2016, încheiat între Ursan Ivan și Ursan Andrei, prin care Ursan Ivan i-a donat fiului Ursan Andrei bunul imobil situat în satul Corjeuți, raionul Briceni format din teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, autentificat de notarul public Guzun Aliona, cu aducerea părților în poziția inițială, și evacuarea

pârâtului Ursan Andrei cu membrii familiei acestuia din imobilul în litigiu, cu obligarea de a nu crea obstacole reclamantului în folosirea dreptului de proprietate.

Prin încheierea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, cauzele sus-indicate au fost conexate într-un singur proces (f. d. 209, vol. I).

Prin încheierea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni a fost declinată competența în favoarea judecătorului specializat pentru cauzele de contencios administrativ, astfel că la data de 23 mai 2019 a fost emisă încheierea vicepreședintelui Judecătoriei Edineț cu privire la acest fapt, iar la data de 29 iulie 2019, cauza a fost reținută în procedură la Judecătoria Edineț, sediul Central. (f. d. 242-248, vol. I).

Prin încheierea din 20 august 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central au fost dispusă atragerea în calitate de terți a lui Ursan Alexei, Ursan Iurie și Dornean Aliona (f. d. 18-19, vol. III).

Prin hotărârea din 16 decembrie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ursan Valerii către Primăria s. Corjeuți, raionul Briceni, Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni, Ursan Raisa, Ursan Ivan, Ursan Alexei, persoane terțe Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni, notarul public Guzun Aliona, Ursan Alexei, Ursan Iurie, Dornean Aliona.

A fost anulat extrasul nr. 11 din 26 ianuarie 2012 și titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Ursan Ivan Ivan, domiciliat satul Corjeuți, raionul Briceni, pentru terenul cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,1824 ha, trecut în registrul cadastral al deținătorilor de teren la nr. 11 din 26 ianuarie 2012, eliberat la 29 februarie 2012.

A fost declarat nul contractul de donație din 3 martie 2016, prin care Ursan Ivan Ivan a donat fiului Ursan Andrei imobilul situat în satul Corjeuți, raionul Briceni format din: teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, autentificat de notarul public Guzun Aliona, cu aducerea părților în poziția inițială.

În rest, pretențiile reclamantului privind: obligarea pârâților Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni și Consiliului sătesc Corjeuți, raionul Briceni de a elibera decizia nr. 15 din 10 mai 1991 și extrasul nr. 11 din 26 ianuarie 2012; de anulare a deciziei Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni nr. 15 din 10 mai 1991; radierea din registrul de evidență a gospodăriilor casa de locuit și terenul aferent pe numele lui Ursan Ivan Ivan și obligarea lui Ursan Ivan și Ursan Raisa de a restitui teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx; obligarea Agenției Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni de a introduce modificări în registrul bunurilor imobile în privința bunurilor teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx; evacuarea pârâtului Ursan Andrei cu membrii familiei acestuia din imobilul în litigiu, cu obligarea de a nu crea obstacole reclamantului în folosirea dreptului de proprietate, au fost respinse ca neîntemeiate.

La 15 ianuarie 2020, Ursan Raisa a depus apel împotriva hotărârii din 16 decembrie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central, iar la data de 12 martie 2020 a depus motivarea apelului.

Prin decizia din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Ursan Raisa împotriva hotărârii din 16 decembrie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

La adoptarea hotărârilor judecătorești, în susținerea concluziilor atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au axat pe prevederile art. 14, 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), art. 216, 217, 219, 220, 319, 320, 321, 374, 496, 827, 829 din Codul civil (în vigoare până la 1 martie 2019), art. 25, 28 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, art. 123 CPC, care reglementează aspecte ce țin de procedura prealabilă, termenele de adresare în instanța de contencios administrativ, actele juridice nule și anulabile, nulitatea absolută, efectele nulității actului juridic, nulitatea actului juridic ce contravine legii, drepturile dobândite anterior transmiterii proprietății, modurile de dobândire a dreptului de proprietate, momentul de dobândire a dreptului de proprietate, destinația registrului bunurilor imobile, temeiul și procedura de înregistrare a dreptului de proprietate asupra bunului imobil, temeiurile degrevării de probațiune.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut ca fiind corecte concluziile primei instanțe că pretenția lui Ursan Valerii în partea ce ține de anularea extrasului nr. 11 din 26 ianuarie 2012 și titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Ursan Ivan, pentru terenul cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 0,1824 ha, trecut în registrul cadastral al deținătorilor de teren la nr. 11 din 26 ianuarie 2012, eliberat la 29 februarie 2012, este întemeiată, constatând că prin decizia din 20 februarie 2014 a Curții de Apel Bălți a fost casată hotărârea din 29 iulie 2011 a Judecătorei Bricenii, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de Ursan Ivan către Ursan Valerii cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a fost respinsă, fiind recunoscut dreptul de proprietate după Ursan Valerii, fapt care nu poate fi contestat în prezentul litigiu, pe când dreptul de proprietate a lui Ursan Ivan a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 6 martie 2012, în baza unei hotărâri judecătorești care nu a intrat în vigoare, prin urmare careva temeiuri de înregistrare a dreptului de proprietate a lui Ursan Ivan la momentul respectiv nu erau.

În contextul dat, instanța de apel subsecvent a considerat ca fiind întemeiată soluția instanței de fond și în partea declarării nulității contractului de donație din 3 martie 2016, prin care Ursan Ivan a donat fiului Ursan Andrei imobilul situat în satul Corjeuți, raionul Briceni format din: teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, autentificat de notarul public Guzun Aliona, cu aducerea părților în poziția inițială.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță just a ajuns la concluzia privind respingerea pretențiilor reclamantului privind obligarea Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni și Consiliului sătesc Corjeuți, raionul Briceni de a elibera decizia nr. 15 din 10 mai 1991 și extrasul nr. 11 din 26 ianuarie 2012; anularea deciziei Primăriei satului Corjeuți, raionul Briceni nr.15 din 10 mai 1991; radierea din registrul de evidență a gospodăriilor casa de locuit și terenul aferent pe numele

lui Ursan Ivan Ivan și obligarea lui Ursan Ivan și Ursan Raisa de a restitui teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx; obligarea Agenției Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Briceni de a introduce modificări în registrul bunurilor imobile în privința bunurilor teren pentru construcții cu suprafața de 0,1824 ha, cu nr. cadastral xxxxx și casă de locuit individuală litera 01, cu suprafața de 111,1 m.p., cu nr. cadastral xxxxx; evacuarea pârâtului Ursan Andrei cu membrii familiei acestuia din imobilul în litigiu, cu obligarea de a nu crea obstacole reclamantului în folosirea dreptului de proprietate, constatând decăderea necesității admiterii acestora ca rezultat al admiterii pretențiilor anterioare, totodată menționând că în scrisoarea nr. 18 din 9 februarie 2017, ca răspuns la cererea prealabilă, expediată de către Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni, este indicat faptul lipsei deciziei nr. 15 din 10 mai 1991, iar la moment potrivit înscrierii din Registrul bunurilor imobile deținut de către Serviciul Cadastral Teritorial Briceni, se constată cert cine este proprietarul de drept al bunurilor imobile în litigiu.

În același timp, Curtea de Apel Bălți nu a reținut argumentul apelantei cu privire la faptul că acțiunea urmează a fi respinsă ca tardivă pe motiv că a fost încălcat termenul legal prevăzut de lege pentru înaintarea cererii prealabile, deoarece Consiliul sătesc Corjeuți, raionul Briceni a respins cererea prealabilă în fond, fără a fi invocată tardivitatea acesteia.

La 26 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Ursan Raisa, reprezentată de avocatul Teleba Snejana a depus recurs împotriva deciziei din 27 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

La 18 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Ursan Raisa, reprezentată de avocatul Teleba Snejana a depus motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, prin faptul că instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat normele de drept material.

A susținut că acțiunea urma a fi respinsă ca tardivă pe motiv că Ursan Valerii a încălcat termenul legal prevăzut de lege pentru înaintarea cererii prealabile.

A mai obiectat că instanțele de judecată au preluat poziția reclamantului fără a analiza minuțios litigiul încălcând dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecării în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ ce se contestă, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 27 octombrie 2020. Totodată, se constată că decizia instanței de apel a fost notificată recurentei prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție, în data de 7 decembrie 2020 (f. d. 255, vol. III).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurenta Ursan Raisa, reprezentată de avocatul Teleba Snejana, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 26 noiembrie 2020 și respectiv motivarea recursului la 18 decembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 24 decembrie 2020, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f. d. 237, vol. III), însă aceștia nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Ursan Raisa, reprezentată de avocatul Teleba Snejana, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un

drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ursan Raisa, reprezentată de avocatul Teleba Snejana.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Ursan Raisa, reprezentată de avocatul Teleba Snejana, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan